

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9P/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204921
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418204921.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti C., M., K., G., XX.XX.XXXX Q. M., M., G., XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žarnovica, deti rodičov - matky N. C., G., XX.XX.XXXX, K. C., G. XXXX/XX, XXX XX Ž. a otca M. C., G., XX.XX.XXXX, K. Y.Q. C. XXXX/XX, XXX XX Ž., o návrhu matky maloletých detí na zvýšenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Súd vyživovaciu povinnosť otca M. C., G., XX.XX.XXXX voči maloletej K. C., G., XX.XX.XXXX a voči maloletému M. C., G., XX.XX.XXXX, naposledy upravenú Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 6P/1/2013 - 70 zo dňa 16.05.2013 z v y š u j e u maloletej K. zo sumy 30 % životného minima na nezaopatrené a neplnoleté dieťa na sumu 80,- € mesačne a u maloletého M. zo sumy 30 % životného minima na nezaopatrené a neplnoleté dieťa na sumu 60,- € mesačne, počnúc dňom 29.11.2018, ktoré zvýšené výživné je otec maloletých detí p o v i n ý zasielať k rukám matk maloletých detí N. C., G., XX.XX.XXXX, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 29.11.2018 do dňa 25.06.2019 spolu vo výške 543,20 € otec maloletých detí j e p o v i n ý zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- € splatných spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že s omeškaním s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd návrh matky z a m i e t a.

Týmto sa m e n í Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš 6P/1/2013 - 70 zo dňa 16.05.2013 vo výroku o výživnom pre maloleté deti.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka maloletých detí podala na tunajší súd dňa 29.11.2018 návrh, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti pre maloletú K. na sumu 120,- € a pre maloletého M. na sumu 80,- € mesačne počnúc dňom 01.09.2018 do budúca s argumentáciou, že od času posledného rozhodovania na strane maloletých detí došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena odôvodňuje i zvýšenie vyživovacej povinnosti. Okresný súd Žiar nad Hronom postúpil vec na prejednanie Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, ktorý následne Uznesením sp. zn. 9P/25/2019 zo dňa 28.02.2019 preniesol miestnu príslušnosť na tunajší súd.

2. Otec maloletých detí nesúhlasil so zvýšením vyživovacej povinnosti v rozsahu ako to návrhom uplatňovala matka, bránil sa zvýšeniu výživného argumentujúc tým, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať výživným, ktoré matka požaduje v celkovej sume 200,- € mesačne vzhľadom na svoje osobné a majetkové pomery.

3. Zástupca ÚPSVaR žiadal zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca vo vzťahu k oboom maloletým deťom argumentujúc tým, že od času posledného rozhodovania uplynula značná doba. Zmena pomerov na strane maloletých detí je výrazná a výšku vyživovacej povinnosti ponechával na zvážení súdu s prihliadnutím na schopnosti možnosti otca ako i potreby maloletých detí.

4. V rámci dokazovania súd vypočul oboch rodičov maloletých detí, oboznámil sa s príjmami rodičov, deklaroványmi výdavkami na strane matky, otca, ako i oboch maloletých detí, oboznámil sa s rozvodovým rozsudkom rodičov maloletých detí, pripojeným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 9P/129/2012, trestným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica 2T/32/2013, správami o šetrení pomerov realizované kolíznym opatrovníkom a zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Obe maloleté deti, o ktoré v konaní ide pochádzajú z manželstva N. C. a M. C., ktoré manželstvo bolo rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6P/1/2013 zo dňa 16.05.2013. Maloleté deti, a to mal. K., mal. M. a v čase rozvodového konania i mal. Q., C., boli zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matke, a otec bol zaviazaný k prispievaniu výživného pre každé dieťa zvlášť v rozsahu minimálnej vyživovacej povinnosti, t. j. 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona. V čase tohto rozhodovania obaja rodičia maloletých detí boli nezamestnanými. Ich jediný príjem predstavovali rodinné prídavky a u otca maloletých detí dávka v hmotnej núdzi. Maloleté deti v čase tohto rozhodovania boli žiakmi základnej školy a obe maloleté deti boli vo veku útlom. V čase rozvodového konania súd určil vyživovaciu povinnosť otcovi i voči v tom čase maloletému Q. C., ktorý je v súčasnej dobe plnoletý. Matka návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti dôvodila tým, že zo svojho príjmu nie je schopná zabezpečiť všetky potreby pre maloleté deti a otec maloletých detí prispieva výživným len v rozsahu zákonom určeného minimálneho výživného. Matka uviedla, že výdavky pre maloletú K. sa zvýšili i v dôsledku so započatím štúdia na strednej škole (hotelová združená škola Ž. G. I.) a to len v súvislosti s dochádzkou, kde prispieva dcére sumou 30,- € mesačne, v súvislosti so zakupovaním školských potrieb (nevyhnutnosť zakúpenia kozmetického kufríka pri štúdiu kozmetičky), náklady v súvislosti s bežnými potrebami hygienického charakteru, keďže dcéra je blízka veku plnoletosti (17 rokov), náklady v súvislosti s ošatením, náklady v súvislosti so zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti v rozsahu 20,- € mesačne (kožné problémy pretrvávajúce u dieťaťa), ďalšie náklady so zdravotnými problémami 20,- € mesačne (lieky na posilnenie imunity). Okrem toho ďalšie výdavky vznikajú pri zabezpečení štandardných potrieb ako je strava, ošatenie, kultúrne vyžitie a podobne. Maloletý M. je žiakom základnej školy v mieste bydliska, kde matka deklarovala fyzickú vyspelosť dieťaťa od času posledného rozhodovania, identické náklady na pokrývanie potrieb ako u ďalšieho dieťaťa v rozsahu ošatenia, stravy, úhrady poplatkov za stravu v školskej jedálni 25,- € mesačne. Matka sa ďalej vyjadrila, že všetky takéto výdavky pre maloleté deti zvláda len za pomoci svojich príbuzných, a to otca, kde zdieľa spoločnú domácnosť v rodinnom dome i s rodinou svojej sestry a v dôsledku toho sa podieľa len primerane úhradou nákladov spojených s bývaním v rozsahu 100,- až 150,- € mesačne. Ďalej matka deklarovala zmenu pomerov na svojej strane, kde u aktuálneho zamestnávateľa spoločnosti T. R., spol. s r. o. dosahuje príjem na úrovni 620,- €.

Otec vedomý si zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom nenamietal zvýšenie výživného, argumentovala však tým, že nie je v jeho reálnych schopnostiach a možnostiach prispievať výživným ako to požaduje matka v rozsahu 200,- €. Otec tvrdil, že u svojho aktuálneho zamestnávateľa Ž. A. R. A., a. s. dosahuje príjem na úrovni 600,- € mesačne, z ktorého príjmu okrem svojich bežných výdavkov v súvislosti s bývaním za úhradu nájomného mestského bytu (garsónka) v meste Žarnovica, platí sumu 130,- € mesačne, uhrádza bežné výdavky na ošatenie a stravu. Spláca záväzky regresného charakteru, ktoré vznikli v dôsledku jeho protiprávneho konania pri spôsobení dopravnej nehody, za ktorú bol postihnutý vo vzťahu ku Komunálnej poisťovni 70,- € mesačne, poisťovni Dôvera 20,- € mesačne. Uhradza dlhy a záväzky z čias trvania manželstva s matkou maloletých detí vo vzťahu k spoločnostiam VÚB a Intrum spolu 60,- € mesačne. Uhradza platby v prospech Justičnej pokladne 10,- € mesačne a uhradza tiež poplatkov 100,- € mesačne vo vzťahu k spoločnosti O2 za úhradu telefónneho mobilného prístroja ako i hracej konzoly, ktorú zakúpil práve pre maloletého M.. Otec uviedol, že je nemajetným,

nie je vlastníkom nehnuteľností ani hnuiteľných vecí väčšej majetkovej hodnoty a vzhľadom na aktuálnu finančnú situáciu nevie poskytnúť výživné pre maloleté deti, ktoré matka požaduje.

6. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

7. Podľa § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd berie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

8. Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

9. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

10. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliada na vývoj životných nákladov.

12. Dokazovania tak ako súd vykonal, dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom. Súd návrh matky na zvýšenie výživného považoval za dôvodný, avšak len čiastočne. Pri samotnom rozhodovaní súd porovnával pomery na strane maloletých detí ako i osobné a majetkové pomery na strane oboch rodičov a to od času poslednej súdnej úpravy ohľadom výšky vyživovacej povinnosti, ktorá bola realizovaná v rámci rozvodového konania rodičov Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 6P/1/2013 - 70 zo dňa 16.05.2013 a aktuálneho stavu. Jednoznačne od času poslednej úpravy výšky vyživovacej povinnosti uplynula značná doba (9 rokov) a za túto došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oboch maloletých detí. Obe deti fyzicky vyspeli v dôsledku len takéhoto prirodzeného fyzického vývoja nepochybne sa výrazne zvýšili i náklady na zabezpečenie ich potrieb. Aktuálne maloletá K. je vo veku 17 rokov a je žiačkou stredoškolského štúdia, v dôsledku čoho sa zvýšili výdavky matky na zabezpečenie potrieb dieťaťa už len v súvislosti s cestovným, zabezpečovaním školských pomôcok potrebných pre štúdium ako i fyzickej vyspelosti. Obdobne i maloletý M., i keď je naďalej žiakom základnej školy je vo veku 14 rokov. Dieťa fyzicky vyspelo od času posledného rozhodovania, čím prirodzene vznikajú i vyššie výdavky na nielen výživu, ale i vzdelanie a celkový všestranný rozvoj oboch maloletých detí. Pri porovnávaní osobných pomerov na strane matky a otca súd dospel k záveru, že i u týchto došlo k podstatnej zmene pomerov od času posledného rozhodovania ohľadom výšky vyživovacej povinnosti, ktorú je nutné zohľadniť pri určovaní výšky výživného. V roku 2013, kedy súd rozhodoval o výške vyživovacej povinnosti otca, ako matka, tak i otec boli nezamestnanými, príjem otca predstavovali len dávky. Aktuálne obaja rodičia maloletých detí pracujú, obaja rodičia majú konštantný a stabilný príjem. U matky s výškou 630,- € mesačne a u otca na úrovni 600,- € mesačne. Keďže súd mal za preukázanú takúto podstatnú zmenu pomerov nielen na strane maloletých detí, ale i na strane otca a tiež matky, nemohol akceptovať skutočnosť, na ktorú otec poukazoval, t. j. že nie je v jeho reálnych schopnostiach a možnostiach zvýšeným výživným.

13. Súd po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností má za to, že sú splnené zákonné podmienky pre zvýšenie vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k oboj maloletým deťom. Súd vyživovaciu povinnosť otcovi vo vzťahu k maloletej K. zvýšil na sumu 80,- € mesačne a vo vzťahu k maloletému M. na sumu 60,- € mesačne a to odo dňa podania návrhu na začatie súdneho konania. Matka žiadnym spôsobom nepreukázala, že výška vyživovacej povinnosti, ktorú požadovala pre maloletú K. v rozsahu 120,- € a pre maloletého M. v rozsahu 80,- € mesačne je dôvodná a odzrkadľuje reálne potreby maloletých detí. Súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil i ďalšie okolnosti a to, že matka získala plnenie

ako poškodená vo výške 25.000,- € v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zavinil otec maloletých detí, a za ktorú bol právoplatne i odsúdený i Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/32/2013 a vznikla mu povinnosť náhrady regresu. Súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil i to, že matka zabezpečuje osobnú starostlivosť pre maloleté deti, avšak zákonná vyživovacia povinnosť svedčí i jej, t. j. obom rodičom a nielen otcovi. A preto i matka primeraným spôsobom s prihliadnutím na svoje schopnosti a možnosti si musí takúto vyživovaciu povinnosť okrem osobnej starostlivosti i vo finančnom vyjadrení plniť. Súd dospel tiež k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach otca takto určeným výživným na výživu maloletých detí prispievať, pričom je nutné zohľadniť len nevyhnutné výdavky, ktoré deklaroval otec s tým, že všetkým takýmto výdavkom ako deklaroval otec predchádza zákonná vyživovacia povinnosť rodiča k maloletým deťom.

14. Počiatok zvýšenia vyživovacej povinnosti súd určil nie ako to požadovala matka odo dňa 01.09.2018 do budúcnosti, ale len odo dňa podania návrhu na začatie konania, t. j. odo dňa 29.11.2018, pretože matka nepreukázala existenciu akýchkoľvek dôvodov hodných osobitného zreteľa pre to, aby súd vyživovaciu povinnosť mohol priznať i späťne pred podaním návrhu na začatie súdneho konania. Súd zároveň určil zročné výživné za obdobie od 29.11.2018 do dňa rozhodovania t. j. 25.06.2019 v sume 543,20 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi určenou výškou vyživovacej povinnosti a minimálnym výživným, ku ktorému bol otec zaviazaný predchádzajúcim rozhodnutím a súčasne otcovi povolil splácať zameškané výživné vo forme 20,- € mesačných splátkach ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Proti dohode rodičov vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktorú súd rozsudkom schválil, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (EP).

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní. Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.